

NOTAT

11. maj 2022
2022 - 2106

Notat til Folketingets Europaudvalg og Folketingets Transportudvalg om afgivelse af indlæg i præjudiciel sag for EU-Domstolen, C-51/22, PannonHitel

1 Indledning

Pesti Központi Kerületi Bíróság (kredsdomstolen for det centrale Pest, Ungarn) har forelagt EU-Domstolen et præjudicielt spørgsmål om fortolkningen af flypassagerrettighedsforordningen¹. Den centrale juridiske problemstilling i sagen er, om passageren kan kræve refusion af flybilletten direkte over for luftfartsselskabet i de tilfælde, hvor passageren har købt billetten gennem en billetudbyder.

Det følger af flypassagerrettighedsforordningen, at det er det transporterende luftfartsselskab, der har ansvaret for at refundere den fulde købspris af flybilletten til passageren i tilfælde af aflyst rejse. Billetudbydere er ikke reguleret i forordningen.

2 Sagens faktiske omstændigheder

Sagen vedrører en tvist mellem luftfartsselskabet Wizz Air og selskabet PannonHitel, som har fået overdraget kravet om refusion mod luftfartsselskabet fra en passager. Passageren havde købt en flybillet gennem selskabet VOLA.RO.SRL (herefter: »VOLA.RO«), der agerede som en billetudbyder og derimod ikke som agent for luftfartsselskabet. VOLA.RO købte herefter billetten af luftfartsselskabet. Luftfartsselskabet aflyste flyvningen på grund af covid-19-pandemien, og passageren hævdede aftalen. VOLA.RO anmodede luftfartsselskabet om refusion af billettens købspris, og luftfartsselskabet refunderede beløbet til VOLA.RO's virksomhedskonto og ikke til passageren.

Det fremgår ikke af sagen, om VOLA.RO har refunderet beløbet til passageren.

¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 261/2004 af 11. februar 2004 om fælles bestemmelser om kompensation og bistand til luftfartspassagerer ved boardingafvisning og ved aflysning eller lange forsinkelser og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 295/91

3 Regeringens interesse og synspunkter i sagen

Det er regeringens opfattelse, at der bør afgives indlæg i sagen, idet sagen vedrører den væsentlige og ofte forekomne problemstilling om, hvem der er ansvarssubjekt i relation til flypassagerernes rettigheder, når passageren har købt flybilletten gennem en billetudbyder.

Flypassagerrettighedsforordningen forpligter i henhold til artikel 5, stk. 1, litra a, jf. artikel 8, stk. 1, litra a, det transporterende luftfartsselskab til at refundere den fulde købspris for flybilletten til passageren i tilfælde af aflysninger. Det følger endvidere af forordningens artikel 3, stk. 5, at forordningen gælder for transporterende luftfartsselskaber, der stiller transportydelser til rådighed for de passagerer, der er omfattet af forordningens anvendelsesområde.

EU-Domstolen har i dom i sag C-302/16, Krijgsman, bemærket, at det i medfør af artikel 3, stk. 5, alene er det transporterende luftfartsselskab, der gennemfører eller har til hensigt at gennemføre en flyvning, der har ansvaret for at udbetale *kompensation* til passagererne på grund af manglende opfyldelse af de forpligtelser, der følger af forordningen, jf. dommens præmis 27.

Den samme fortolkning må formodes at gælde i relation til spørgsmålet om kravet på *refusion* i medfør af forordningen. En sådan fortolkning vil opfylde forordningens formål om at sikre en høj forbrugerbeskyttelse ved køb af flybilletter. En fortolkning, hvorefter forbrugeren altid kan rette sit krav mod luftfartsselskabet vil således sikre, at forbrugerne juridisk ikke fanges mellem to parter, henholdsvis luftfartsselskabet og billetudbydere.

I tråd med dette har Trafikstyrelsen som national håndhævelsesmyndighed en fast praksis om, at luftfartsselskaberne pålægges at udbetale refusionen direkte til flypassageren med henvisning til ordlyden af forordningen, uanset om luftfartsselskabet allerede har udbetalt refusionen til billetformidleren.

En afgørelse om, at flypassagerer ikke kan gøre krav på refusion over for luftfartsselskaber, når billetterne er købt gennem en billetudbyder, vil nemlig forringe flypassagerernes retsstilling. Dette som følge af at passagererne ikke længere kan rette deres krav mod de transporterende luftfartsselskaber, men kun mod billetudbydere, der vel og mærke ikke er reguleret i forordningen.

Det følger desuden af forordningens artikel 13, at forordningen ikke begrænser et transporterende luftfartsselskab ret til at rejse erstatningskrav over for enhver person, herunder tredjemand, i overensstemmelse med anden lovgivning. Luftfartsselskabernes har således mulighed for at gøre regreskrav gældende over for en billetudbyder.

Flypassagerer benytter sig i højere og højere grad af billetudbydere, når de køber flyrejser. I praksis opstår der i den forbindelse ofte udfordringer med refusion af flybilletter, bl.a. som følge af at luftfartsselskaberne kun vil refundere købsprisen til det betalingskort, billetten er betalt med, eller fordi luftfartsselskaberne allerede har udbetalt refusion til billetudbyderen. Mange flypassagerer har derfor oplevet ikke at modtage den refusion, de har krav på.

På baggrund af ovenstående bør der i indlægget argumenteres for, at passagerer kan udøve deres ret til at få udbetalt refusion af købsprisen for en flybillet direkte over for luftfartsselskabet, også selv om passageren har købt billetten via en billetudbyder.

Regeringen afgiver på den baggrund indlæg i sagen, hvori ovenstående juridiske argumentation vil blive gjort gældende over for EU-Domstolen.